

DENEGOWAĆ (1) *vb impf*

3 pl *praes* d(e)n(e)gują.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprzeciwiać się, protestować; zaprzeczać [denego – odmawiam Mącz 244d; – odmawiam Calep; nie daję komu czegokolwiek; odmawiam komu czego, nie pozwalam czego – denego aliquid alicui Cn]: Pánowie świar záczyłi [...] każdy rozno krzyczy. Ten woła proteftamur/ drudzy deneguią/ Krol w ítráchu/ gdy do groźby drudzy áppelluią. *StryjWjaz C2v.*

Formacje pochodne cf NEGOWAĆ.

TK